

Det er fru Rosenkrantz-Theil, der gerne vil komme med en kort bemærkning til ordførerens indlæg. Værsgo.

(Kort bemærkning):

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal jo indledningsvis sige, at det var væsentlig mere fornuftigt end ved den foregående ordfører, men når det er sagt, så falder jeg alligevel over, at ordføreren i en og samme tale kan få sagt, at vi i Danmark har ligestilling, efter at have remset op, hvor langt nede ad listen vi efterhånden er kommet.

Jeg mener ikke, vi har ligestilling i Danmark, og jeg synes, det er en lidt hurtig konklusion at sige, at tyrkerne har et forældet kvindesyn og i Danmark har vi ligestilling. Så nemt tror jeg godt nok ikke det er. Måske skulle vi til at se det som fælleskamp? I Danmark er det også mændene, der driver forretningen. Vi ved, at det er 4 pct. kvinder på bestyrelsesgangene, så den der forældede indstilling til, hvordan man driver forretning, lever altså også i bedste velgående her i Danmark. Så måske vi skal starte med at feje for egen dør, eller endnu bedre gøre en fælles indsats for, at kvinder også får lov til at drive forretning i det her samfund.

Men det var egentlig slet ikke det, jeg ville sige. Jeg rakte hånden op for noget helt andet. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor Socialdemokraterne står med hensyn til fuld løn under barsel, for det er jo også et af de områder, hvor vi i Danmark har en temmelig forældet måde at se tingene på. Det er sådan, at en masse kvinder er sikret fuld løn under barsel i ½ år, nogle i helt op til 1 år, men mændene på samme arbejdsplads er ikke sikret samme gode vilkår i forbindelse med deres barselorlov.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvordan Socialdemokraterne stiller sig til, at man via lovgivningen får forandret på det her, så der kommer en ligestilling mellem mænds og kvinders vilkår i forhold til barsel.

(Kort bemærkning):

Anne-Marie Meldgaard (S):

Med hensyn til en fælles indsats tror jeg faktisk jeg sluttede min tale med at sige, at jeg mener, det er en fælles opgave og ikke den enkelte borgers eget ansvar, som regeringen mener. Men fuld løn under barsel er en socialdemokratisk målsætning. Jeg kan bare blive ærgerlig og vred over, at det ikke også har været det tidligere, hvor vi talte for kvinder, men at det først er et

spørgsmål, der kommer frem, når man begynder virkelig at sætte fokus på, at mænd også skal have en større andel af barslen. Så selvfølgelig vil vi også arbejde for, at den del, som vi mener, altså de 12 uger, der skal øremærkes mændene, også skal være med fuld løn.

(Kort bemærkning):

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Lige på det her punkt kan man slippe uden om en rigtig væsentlig debat ved at sige målsætning, for så slipper man nemlig for at tage stilling til, om det her er et overenskomstsspørgsmål, eller om det er lovgivningsspørgsmål. Så det var meget glat, og det, jeg er interesseret i at vide, er præcis, hvor Socialdemokraterne står i forhold til spørgsmålet om overenskomst over for lovgivning. Vil Socialdemokratiet, eller vil Socialdemokratiet ikke være med til at indføre en lovgivning, der sikrer, at kvinder og mænd har lige adgang til fuld løn under barsel, altså at man giver reel mulighed for, at familierne kan vælge, at manden tager barsel?

(Kort bemærkning):

Anne-Marie Meldgaard (S):

Som udgangspunkt ønsker vi sådan set, at arbejdsmarkedets parter selv kan finde ud af det her, men det er så vigtigt et område, at kan de ikke det, må vi hjælpe dem på vej, og så vil vi gerne være med til at lovgive.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det fru Louise Frevert som ordfører.

Louise Frevert (DF):

Det er jo efterhånden en tilbagevendende begivenhed, at vi diskuterer ligestillingsministerens perspektiv og handlingsplan her i salen. Man kan nogle gange henfalde til at tro, at det er en gentagelse, men jeg må ærligt indrømme, at jeg i denne perspektiv- og handlingsplan for 2007 er meget glædeligt overrasket over nye tiltag, og der er specielt ét initiativ, som jeg synes man har været for længe om at få på banen, nemlig det indirekte opgør med, hvordan vi præger vores børn i forhold til at vælge et arbejde og i forhold til, hvordan børnene skal gebærde sig i ligestillingskampen i deres fremtidige virke og voksenliv.

Vi har længe taget det som en selvfølge, at forældre ville være i stand til at kunne vejlede deres poter til den bedste uddannelse for dem,